

fang, NATO skal »out of area«, så skal det ske på baggrund af et FN-mandat. Sådan er det i øjeblikket, sådan bør det også være fremover, og det, det drejer sig om her, er at få forklaret USA, at det ikke går, medmindre det bliver på et FN-mandat.

Så spørger hr. Estrup, om vi mener, at FN i alle tilfælde er ufejlbarlig, og om man kan forestille sig SF i en diskussion om en ændring af FN. Det kan man godt forestille sig at vi vil diskutere, for jeg synes bestemt, at der godt kan være grundlag for at diskutere noget omkring FN, hvordan Sikkerhedsrådet er sammensat, om man kan forestille sig en regionalisering af beslutningsprocessen, eller hvad man nu kan forestille sig. Vi har ved tidligere lejligheder faktisk lagt op til en diskussion af, hvordan man eventuelt kunne reformere FN-systemet, så det kom til at fungere mere effektivt, så det måske i højere grad kunne håndtere de spørgsmål, man blev konfronteret med i dag.

Men for mig er det bare så afgørende, at man fastholder FN som rammen om den globale sikkerhedsorden. Gør man ikke det, så får man et FN, der udvikler sig, som Folkeforbundet udviklede sig i 1930'erne, så får man et internationalt samfund, hvor det er den stærkes ret, der gælder, hvor det i sidste ende er USA, der definerer, hvad det er for konflikter, vi skal forholde os til, definerer, hvordan den internationale orden skal opretholdes.

Det kan et lille land som Danmark ikke være tjent med, og derfor er det i vores interesse at fastholde FN's legitimitet og FN's styrke.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Så lykkedes det omsider at få hr. Holger K. Nielsen hårdt presset til her fra Folketingets talerstol at sige, at uanset vi oven i købet i vores eget nærområde kan komme til at opleve situationer, hvor en humanitær katastrofe er under opsejling, uanset at hundredtusinder af mennesker befinder sig ude i bjergene, jaget ud, uanset etniske udrensninger, uanset at tusinder måske sulter ihjel, fryser ihjel, så er der i hvert fald ét parti, de ikke skal regne med nogen sinde vil give støtte til en FN-fredsstøttende operation, hvis der ikke foreligger et klart FN-mandat, og det er Socialistisk Folkeparti.

Jeg har uendelig svært ved at se, hvordan det billede er i overensstemmelse med den linje i retning af aktiv fredsarbejde, som SF i øvrigt har påberåbt sig gennem de sidste 40 år. Det er

mig fuldstændig ubegribeligt, hvordan man kan få de ender til at mødes, og jeg må konstatere, at SF herved må have bragt sig milevidt fra de regeringstabetter, som det ellers under festlighederne i weekenden så længselsfuldt kastede blikket efter.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Ja, det er jo interessant, som man kan høre tingene forskelligt. Jeg hørte ikke hr. Holger K. Nielsen sige det, som hr. Hans Engell refererede. Jeg hørte derimod hr. Holger K. Nielsen indrømme og erkende, at FN har problemer, og derfor også vedkende sig, at selvfølgelig bliver man nødt til at arbejde med systemet og overveje, hvordan man udnytter rammen på en fornuftig måde.

Jeg synes, at udgangspunktet med FN som rammen er et meget rigtigt og vigtigt udgangspunkt, og jeg synes, at man i den forbindelse også skal gøre sig klart, at fleksibilitet, ja, det er et åbenbart krav i en situation, hvor verden ændrer sig, og hvor man står med truende humanitære katastrofer.

Men det er jo ikke det samme som principløshed. Tværtimod må man sige, at det kræver desto mere, at man holder fast ved nogle grundregler, herunder at det sker på et legitimt grundlag, når man griber ind militært, og det tror jeg at der vil være stor enighed om her i Folketinget.

Derfor tror jeg, vi skal passe på, at vi ikke graver flere grøfter end højst nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Når jeg tager ordet tredje gang med tak for formandens tolerance, så er det for at sige til hr. Holger K. Nielsen, at det er en total misforståelse, nærmest en absurditet, at påstå, at partierne på højrefløjen mener, at alting kan klares med militære midler.

Det er en tom, usandfærdig påstand, som ikke har dækning, tror jeg, hos noget højreparti. Nu er mit eget parti jo Centrum-Demokraterne, men i forsvarssammenhæng er vi sandelig at regne på højrefløjen, og der er aldrig nogen af os, der har påstået, at militære indsatser kan løse alting.

Men ofte har de løst meget, og det er NATO's glørværdige historie jo et bevis på. Det skal jeg komme tilbage til i min ordførertale.